

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1974 r.

w sprawie zasad i trybu określania kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy dla celów związanych z uprawnieniem do oddzielnego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz do ustalenia czasu trwania okresu próbnego.

Na podstawie art. 135 § 2 i art. 296 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikami na stanowiskach kierowniczych w rozumieniu art. 27 i 135 Kodeksu pracy są

- 1) kierownicy zakładów pracy i ich zastępcy,
- 2) główni księgowi i ich zastępcy,

3) kierownicy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w strukturze organizacyjnej zakładu pracy i ich zastępcy, z wyłączeniem pracowników kierujących zespołem pracowników (brigadą), którzy wykonują pracę na równi z członkami kierowanego zespołu.

2. Pracownikami na stanowiskach samodzielnych w rozumieniu art. 27 i 135 Kodeksu pracy są:

1) pracownicy, którym powierzono samodzielne wykonywanie wyodrębnionych zadań, podlegający bezpośrednio kierownikowi zakładu pracy lub jego zastępcy,

2) radcowie prawni,

3) pracownicy, których czas pracy nie może być ściśle kontrolowany w związku ze stałym samodzielnym wykonywaniem poza zakładem pracy czynności administracyjnych, kontrolnych lub innych o podobnym charakterze.

3. Mistrzów (majstrów), starszych mistrzów (starszych majstrów) oraz pracowników na stanowiskach równorzędnych traktuje się na równi z pracownikami na stanowiskach kierowniczych w rozumieniu art. 135 Kodeksu pracy tylko w zakresie przyjmowania i zdawania zmiany.

4. Magazynierów i starszych magazynierów zatrudnionych w systemie zmianowym traktuje się na równi z pracownikami na innych samodzielnych stanowiskach pracy w rozumieniu art. 135 Kodeksu pracy tylko w zakresie przyjmowania i zdawania magazynu.

§ 2. 1. Wykazy kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy, dostosowane do organizacji pracy i do nomenklatury stanowisk obowiązującej w danej gałęzi pracy, ustala się w przepisach o wynagradzaniu.

2. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi warunkami organizacyjnymi w zakładach pracy można ustalić w przepisach, o których mowa w ust. 1, że:

1) wykazem innych samodzielnych stanowisk pracy są objęci pracownicy zajmujący określone stanowiska, którym powierzono samodzielne wykonywanie wyodrębnionych zadań, nie podlegający bezpośrednio kierownikowi zakładu pracy lub jego zastępcy,

2) mistrzowie (majstrowie) i starsi mistrzowie (starsi majstrowie) oraz pracownicy na stanowiskach równorzędnych są pracownikami na stanowiskach kierowniczych bez ograniczenia przewidzianego w § 1 ust. 3,

3) pracownicy na określonych stanowiskach kierowniczych innych niż wymienione w pkt 2, zatrudnieni w systemie zmianowym, są pracownikami na stanowiskach kierowniczych w rozumieniu art. 135 Kodeksu pracy tylko w zakresie przyjmowania i zdawania zmiany.

§ 3. 1. Pracownikom zajmującym kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy przysługuje prawo do oddzielnego wynagrodzenia wraz z dodatkiem, o którym mowa w art. 134 § 1 Kodeksu pracy, tylko za pracę wykonaną na polecenie zwierzchnika:

1) w niedzielę lub święto, jeżeli za pracę w tym dniu pracownik nie otrzymał innego dnia w tygodniu wolnego od pracy, albo

2) poza normalnymi godzinami pracy, jeżeli wykonanie tej pracy nie należało do obowiązków pracownika.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kierowników zakładów pracy, ich zastępców oraz głównych księgowych.

§ 4. 1. Pracownikowi, któremu powierzono pełnienie obowiązków na stanowisku kierowniczym lub innym samodzielnym, przysługuje w czasie pełnienia tych obowiązków wynagrodzenie nie niższe od najniższego wynagrodzenia przewidzianego dla tego stanowiska.

2. Pracownikowi, któremu powierzono czasowe zastępstwo pracownika na stanowisku kierowniczym lub innym samodzielnym, w okresie nie przekraczającym 3 miesięcy nieprzerwanego pełnienia tej funkcji przysługuje wynagrodzenie ustalone w zawartej z nim umowie o pracę oraz prawo do oddzielnego wynagrodzenia za pracę poza normalnym czasem pracy wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych, o którym mowa w art. 134 § 1 Kodeksu pracy.

3. Poczynając od czwartego miesiąca nieprzerwanego pełnienia czasowego zastępstwa pracownikowi przysługuje w okresie pełnienia tej funkcji wynagrodzenie nie niższe od najniższego wynagrodzenia przewidzianego dla stanowiska kierowniczego lub innego samodzielnego, na którym pełni zastępstwo.

4. W zakresie wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych do pracowników, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy § 3.

5. Po zakończeniu pełnienia obowiązków na stanowisku kierowniczym lub innym samodzielnym albo czasowego zastępstwa na takim stanowisku pracownikowi przysługuje wynagrodzenie ustalone w zawartej z nim umowie o pracę na stanowisku zajmowanym przed powierzeniem mu pełnienia obowiązków lub czasowego zastępstwa na stanowisku kierowniczym lub innym samodzielnym.

6. Przepisy ust. 2—5 nie mają zastosowania do stałych zastępców kierowników.

§ 5. Do czasu ustalenia wykazów kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy w trybie przewidzianym w § 2 ust. 1 obowiązują wykazy kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy ustalone w dotychczasowych przepisach.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz